



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XVI. Coecus recepto visu, primum imaginis Deiparae Lindensis beneficium expertus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

visam Virginis Imaginem in quercu reperit; cuius favores
& gratia hodieque durant. Quæ tot ac tanta, in una B.
V. Lindensis Effigie, quo pacto sint reperta, ex iis,
quæ sequuntur, patebit.

C A P U T XVI.

*Cæcus, recepto visu, primum Imaginis Deiparæ Lindensis beneficium
expertus.*

POSTEAquam homo, qui Iconem Deiparæ super
Tiliam defixerat, gradum inde movit, cæcus qui-
dam illac, sive curru sive carpento, fortè præterve-
hendo sese admovit. Nobili genere & opibus floren-
tem fuisse, eorundem hominum testimonio & famâ
accepimus; qui cum cætera nihil videret, ne Imagi-
nem quidem illam cernere potuit. At verò auriga,
qui hominem vectabat, simul ac Tiliam versùs ocu-
los flexit lucem quandam, & eximium promicare in-
de splendorem advertit. Subsistit igitur tantisper, &
herum de visu, rei que novitate admonet. Herus, ut
gradum propius admoveat, & omnia coram explo-
ret, sibi que ex fide renuntiet, imperat. Accedit ille, &
jam Arbori proximus, Effigiem Deiparæ, mirâ undi-
que cinctam luce, attonitus juxta, ac venerabundus
aliquandiu intuitus; tandem hero, quod vidisset, re-
nuntiat. Herus quantò oculorum cassus lumine, tan-
to magis aciem mentis intendere; & inter fluctuantis
obstupescens que animi æstus, forsitan hæc apud se
agitare. Siccine Arbor, vicino nobis loco sata, novo
quasi fructu onusta, Effigiem nobis magnæ DEI Ma-
tris profert? Siccine, & effigie, & luce pariter, quæ ab
effigie promicat, illustris Tilia, & locum & Prutiam

universam illustrabit? Quid ni & me, & oculos meos, pulsâ caligine, illustrare queat? Potuit illa in Paradiso Arbor, fructu infelici protoplastos ad se pellicere, ut, etiam Deo vetante, gustarent, & apertis, inter gustandum, eorum oculis, clarum cernerent, *aperti enim sunt oculi amborum* (a) nunquid & hæc novo, præter spem, fructum quasi sæta Arbor, novum mihi patriæque paradysum reddit, & cum mihi, tum aliis plurimis visum, atque integram animi corporisque lucem restituet? Potuit Jonathæ, regio quondam juveni, *paucillum mellis*, simul ac ori & linguæ, extimulata, ut gloriabundus confestim exclamaret; *Videri ipsi quia illuminati sunt mihi oculi, eò quòd gustaverim paululum de melle isto* (b) nunquid poterit ros & succus, qui de Tilia ista, non jam dædalæâ apum industriâ in favos mellis, sed in divinarum fluentia gratiarum, operâ & arte prorsum divinâ, uti spes est, redundabit, ad meorum lucem oculorum aliquid conferre? Tum ad aurigam versus, Age, inquit; fac me ad Tiliam istam, & quam ipse vidisti, Deiparæ Imaginem, sine modo ducas. Ductus est, & simul atque manus, primum Tiliæ, tum deinde ipsi super Tiliam positæ Imagini, eodem servo ductore, admovit; subito easdem manus ad oculos convertit; conversisque ita manibus, iterum atque iterum visum quasi perungit. Credere non vacuas, sed illius ipsius, quâ Imago radiabat, lucis plenas ita fuisse redditas manus, ut etiam intra oculos eadem lux redundaret. E vestigio enim, homo lucis usuram recepit; & gaudio exultans, gratis Deo

Deip

(a) Gen. 3. 7. (b) 1. Reg. 14. 29.

Deiparæque actis, nullâ amplius ductoris ope, ad currum, inde verò domum, incolumis se recepit.

CAPUT XVII.

Etiam bruta animantes Imaginem Deiparæ Lindensis venerantur.

SI fortè aperti, ut vidimus, nobilis viri oculi, ad aperiendos aliorum, præsertim in vicino positorum oculos, & cognoscendam, colendamque DEI, per Matrem suam mira operantis, potentiam atque majestatem, non satis attulerunt, momenti; attulerunt profectò sub illud ipsum tempus, tum oculi belluarum magis, quàm hominum, aperti; tum cernui coram Effigie Deiparæ, earundem belluarum poplites. Quemadmodum enim nobilis ille vir, ita brevissimo, ut ego quidem conjicio, intervallo temporis interjecto, pastores quidam suo cum grege, ad eundem locum fortuitò delati, ab ipso grege suo, quem Deiparæ ejusque Imagini præstare cultum & venerationem tenerentur, abundè didicerunt. Pastoribus enim gregem hinc inde ponè sequentibus, posteaquam pecora, carpendis intenta pascuis, ad Tiliam propius accessère, sive aliquâ radiantis adhuc Imaginis luce perstricti fuerint oculi; sive præcordia, superiore aliquâ vi atque instinctu permota, subito ingenua provolvuntur; & quâ possunt, pollentque voce, DEI, DEIPARÆ, locique ipsius religiosam procumbendo majestatem profitentur. Nimirum suo quodam modo impleri hîc oportuit illud Isaïæ (a) *Cognovit bos possessorem suum, & asinus præsepe Domini sui: nisi fortè quis, aut Jesum neget Dominum; aut Virgi-*

(a) cap. I. 3.